

sa fiskare gå i maj över till makrillfiske med drivgarn, andra gå i slutet av juli på sillfiske till Fladen ground och många delta i hummerfisket på hösten. Går vintersillen bra till övergå en del båtar till att under några vintermånader fånga sill med vad och flyttrål.

Av jordbruken ligga de flesta på de inre öarna. Enheterna äro i allmänhet små, även där jordbrukaren enbart lever på sin gård och eventuellt tillhörande skog. En stor del av småbrukarna delta i något slag av fiske, oftast då makrill- eller hummerfiske. Jordbruket hämmas av bristen på maskiner och arbetskraft samt främst av öarnas isolerade läge. Någon industri att tala om finnes ej inom kommunen, endast några hantverksmässigt drivna båtbyggerier, en fisklådstillverkning samt en mindre mekanisk verkstad på Sydkoster. En viss stenindustri har tidigare funnits inom kommunen. Sålunda högg man gatsten på Tjärnö, Rossö, Älgö och Nöddö, men denna verksamhet nedlades på 30-talet, då de dåliga tiderna inom stenindustrin började.

Att jordbruket och fisket inom kommunen stått i nära samband under tidernas lopp, visar också bebyggelsens utveckling. Visserligen finns en rad så anhopningar av hus vid vikar, sund och hamnar, men någon utpräglad fisklägesbebyggelse liknande den längre söderut i Bohuslän finnes inte. Endast Nordkoster har vad man kan kalla tätortsbebyggelse. För övrigt ligga husen utspridda på de gamla ägorna eller på från dessa avsköndrade nya jordenheter. Detta är i överensstämmelse med liknande förhållanden inom närbelägna delar av Norge. Att förbindelserna med Norge varit mycket livliga även efter 1658 vittnar mycket om, t. ex. båttyperna (snipa, koster) samt framför allt dialekten. Dialekten varierar snart sagt från ö till ö, men gemensamt är,

Koster. Kostersundet.

1005
Foto & ansamling:
H. Lindenhag, Göteborg.